

Vi synes egentlig, det er nogle gode formuleringer, man er nået frem til i det beslutningsbidrag, som et flertal støtter. Men ud over en vis sympati også for Venstres og Dansk Folkepartis formuleringer, har vi en principiel grund til hverken at stemme for eller imod det lovforslag her.

Grunden er, at den uretfærdighed for landmændene, som bestemmelsen om dyrkningsfri bræmmer uden kompensation er, med denne lov yderligere bekræftes.

Vi mener naturligvis, at lov skal holdes, og at forholdet med denne lov ikke ændres. Man skal naturligvis ikke kunne hæve arealtilskud til arealer, man ikke må have lov til at dyrke, men da vi ikke kunne stemme for den lov, vi i sin tid vedtog om dyrkningsfri bræmmer, kan vi heller ikke stemme for den gentagelse, som ligger i den lov her.

Bortset fra vores sympati i øvrigt stemmer vi altså af den grund hverken for eller imod dette lovforslag.

Thorkild B. Frandsgaard (FP):

Da Fremskridtspartiet ikke er betækningsberettiget i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri, skal jeg herfra redegøre for, hvordan vi vil stemme til det her lovforslag.

Fremskridtspartiet vil stemme imod, og det er på grund af fire enkelte ting. Den første ting er, at vi mener, det er en sammenblanding af tingene. Den kompensation, landbruget får for at producere fødevarer langt under produktionsprisen, skal nu gøres afhængig af, om miljølovgivningen følges til punkt og prikke. Hvis den ikke bliver det, vil man få fradrag i kompensationen. Vi mener ikke, de to ting har noget at gøre med hinanden, så det kan vi ikke stemme for.

En anden ting er, at det bliver stadfæstet i lovforslaget, at enhver kontrolmyndighed kan tiltvinge sig adgang til en ejendom uden retskendelse. Det er noget, som vi mener strider direkte mod grundloven. Det har jeg sagt ved tidligere lovforslag, og det siger jeg også her igen. Så det kan vi heller ikke stemme for.

Det er de to vigtigste grunde til, at vi ikke kan stemme for det her lovforslag, og som det fremgår af alle de svar, vi har fået under udvalgsbehandlingen, er det jo sådan, at det faktisk kun er Danmark, der lovgiver på den her måde inden for EU. Af alle svarene fremgår det, at man tænker på det, man overvejer det osv. i de andre lande, men Danmark er det eneste

land, der vil til at straffe landbruget, hvis man skulle komme til at bruge en lille smule gødning for meget.

Det er så konkurrenceforvridende, at vi på ingen måde kan stemme for sådan noget. Vi skulle derimod hjælpe landbruget med at skaffe nogle flere indtægter til det her samfund i stedet for straffe dem.

Med de begrundelser vil vi stemme nej til det her lovforslag ved tredjebehandlingen.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

27) Anden behandling af lovforslag nr. L 157: Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme. (Ændring af strukturregler om husdyrhold, samdrift og sammenlægning m.v.).

Af fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 14/1 99. Første behandling 27/1 99. Betænkning 19/5 99).

Der var stillet 21 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget og ændringsforslagene sattes til forhandling under ét.

Forhandling

Erling Christensen (S):

Uanset at vi skal tage stilling til mange ændringer til landbrugsloven, ja, et stort flertal er allerede enige om dem, så er de bærende elemen-

ter, de vigtigste ting, bevaret i forhold til det af regeringen fremsatte lovforslag.

I henhold til gældende landbrugslov kan jeg kort understrege, at på alle væsentlige områder er der tale om stramninger i forhold som sagt til den nuværende lov: Det drejer sig om antallet af hektarer, der må lægges sammen; antal dyreenheder på de enkelte ejendomme på bedriften; fortrins- og sammenlægningsgrænserne udvides fra 1 til 2 km; færre gårdslagtninger og bevarelse af flere bæredygtige ejendomme.

Det flugter helt med det, som regeringen lovede i regeringsgrundlaget fra sidste år, og man kan også sige, at »byggekloksprincippet« i lovforslaget er fastholdt. Set fra Socialdemokratiets synspunkt fastholdes hovedsigtet i vores politik med de foreliggende ændringsforslag. Vi forhindrer ikke, men vi dæmper op for den hastige strukturudvikling i dansk landbrug: udvidelsen af afstandsgrensene ved fortrinsstilling fra 1 til 2 km. Den nye, hvilende fortrinsstilling skaber plads til, at mindre brug kan blive større, og der bliver bedre muligheder for unge til at etablere sig.

Læg også mærke til, at lovens formålsparagraf udvides. I EU-sprog kaldes det »multifunktionalitet«. Oversat til dansk betyder det, at den nye landbrugslov foruden selvfølgelig det provisionsmæssige også skal afspejle en bred hensyntagen til natur og miljø og så selvfølgelig tilgodese befolkningsudviklingen i landdistrikterne.

Ved førstebehandlingen gjorde jeg det klart, at vi fra Socialdemokratiets side var parate til at drøfte de ting, andre partier fremførte. Det må en mindretalsregering naturligvis være. Alle partier bortset fra to blev indbudt til forhandlinger, og de blev mange, og de blev lange. Alle partier har fået nogle af deres ændringsforslag med.

Derfor ligger der selvfølgelig også underforstået i forliget, at bliver det nødvendigt i denne eller næste valgperiode at foretage ændringer i loven, ja, så skal alle partier være enige, inden der foretages ændringer.

De seneste 30 år er landbrugsloven ændret mange gange. De sidste to gange, i 1989 og i 1994, er ændringerne sket med snævreret flertal. Vel aldrig før er en landbrugslov vedtaget med så stort et flertal, som det sker nu. Det tror jeg også, ligesom selvfølgelig indholdet i loven, vil gavne dansk landbrug.

Christian Mejdahl (V):

Med udgangspunkt i flertallets betænkning-bidrag vil jeg da godt knytte den kommentar til det, at hvis den teknologiske udvikling går, som vi forventer, vil det lykkes at separere gyllens vand og tørstof, så håndteringen bliver mere praktisk og forhåbentlig også økonomisk overkommelig.

Det vil åbne vide perspektiver, hvad angår harmoniregler og gylleaftaler, og den dag, teknologien muliggør disse perspektiver, kan der efter Venstres mening være baggrund for og behov for at ændre visse paragraffer i landbrugsloven.

Det giver sig selv, at Venstre støtter ministerens ændringsforslag. De er jo resultatet af de forhandlinger, vi har ført med regeringen sammen med Det Konservative Folkeparti.

I sidste runde blev overgangsreglerne lempet efter opfordring fra Dansk Familiebrug og De Danske Landboforeninger, og det er vi godt tilfredse med i Venstre, også selv om vi måtte betale for ændringen med en indrømmelse, som vi har fået i forhandlingerne.

Jeg skal kvittere med en tak til Dansk Folkeparti, Centrum-Demokraterne og Kristeligt Folkeparti for tilslutning til aftalen. Det tager vi i Venstre som udtryk for, at de tre partier synes, at vi gennem forhandlingerne har opnået et acceptabelt resultat.

Det ligger i sagens natur, at hvis Venstre skulle skrive en ny landbrugslov på blankt papir, ville den se anderledes ud. Når vi så alligevel tager et medansvar for loven, er det, fordi vi synes, at loven med ændringsforslagene er en forsvarlig ramme om dansk landbrug, som tingene ser ud lige nu.

Men verden er foranderlig, intet er statisk. Det er landbrugets markedsvilkår heller ikke. Derfor kan behovet for ændringer opstå. Til den tid håber jeg, at aftalepartierne kan finde sammen om det, der måtte være nødvendigt.

Henning Grove (KF):

Så skal vi vedtage landbrugsloven. Landbrugsloven er jo egentlig landbrugets grundlov. Så kunne man ønske, at den var lige så let forståelig, som grundloven er. Det må vi altså erkende, at det er landbrugets grundlov ikke. Jeg tror, det er nødvendigt for de fleste landmænd, når de skal gennemgå den her lov, at have eksperter ved siden af sig.

Under førstebehandlingen var der ingen tvivl om, at vi fra konservativ side gerne ville være

med til et forlig om landbrugsloven her, som jo har stor betydning for dansk landbrug mange år fremover.

Der skal heller ikke være tvivl om, at vi under førstebehandlingen havde nogle punkter, vi ikke var så glade for i landbrugsloven, og selvfølgelig er der også ting, der ville blive rettet, hvis jeg skulle skrive landbrugsloven ud fra konservative synspunkter.

Men jeg vil godt på det her tidspunkt sige tak til landbrugsministeren og regeringspartierne for konstruktive forhandlinger i de lange timer, vi sad sammen. Jeg følte, der var muligheder for med gode argumenter også at få indflydelse på denne her lov, og jeg vil også godt samtidig sige, at det er dejligt, at det blev et bredere forlig; ikke kun Venstre og De Konservative, men også CD, Kristeligt Folkeparti og Dansk Folkeparti har tilsluttet sig, også med argumenter, som blev indregnet i dette forlig.

Det, vi har lagt meget vægt på, er selvfølgelig, at vi kunne bevare driftige landbrug. Vi var meget enige i byggekloidsmodellen, og den synes vi, vi har fået, også gennem den måde, vi har fået fortrinsstillingen ændret på, så ejendom nr. 2 kan bevares, hvis den ikke sammenlægges. Det tror jeg får stor betydning for landbruget fremover.

Vi lægger også meget vægt på, at når vi kommer og eksproprierer fra det offentlige, så skal fortrinsstillingen ikke gøres gældende. Jeg tror, at det letter de offentlige ekspropriationer, og også, at det giver bedre forhold for landbruget, at man får acceptable landbrug, selv om man har ekspropriationer.

Vi er da også tilfredse med, at arealgrænsen er sat op. Der er jo ingen, der er i tvivl om, at vi godt ville have haft den højere, men sådan er det jo i kompromis, og det er vi tilfredse med.

Jeg vil også lægge meget vægt på den teknologiske udvikling, der kommer. Ingen tvivl om, at hele gylleproblematikken i fremtiden vil komme til at spille en stor rolle, og hvis den rigtige teknologiske udvikling kommer på det her område, vil det selvfølgelig også få betydning for landbrugsloven. Jeg er nok ikke så optimistisk. Jeg tror først, det bliver om 4, 5, 6 år, og derfor tror jeg, at den her landbrugslov vil være tilstrækkelig, indtil vi skal i gang med det, når vi får den rigtige gyllebehandlingsmåde.

Generationsskiftet er også lettet, og jeg tror, at når loven kommer til at virke, vil den især være til gavn for de unge landmænd.

Vi har i hvert fald bl.a. med uddannelseskra- vet i fortrinsstillingen lagt op til, at de unge landmænd skal have en fortrinsstilling, dem, der har taget det grønne bevis. Det bliver dem, der først kommer i betragtning.

Alt i alt er det et godt forlig, som jeg tror begge parter kan være tilfredse med, men jeg tror også, at landbruget, når loven kommer til at virke, vil være tilfreds med den, og det er jo det vigtigste, når det kommer til stykket.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det var hr. Henning Groves bemærkninger om, at De Konservative gerne vil bevare driftige landmænd, der får mig til at spørge, om hr. Henning Grove kunne oplyse, hvor mange procent af landmændene i Danmark han så anser for at være driftige. Hvor mange er det nu, der bliver hjulpet af, at man hæver grænsen fra 300 ha og til 375 ha? Er det virkelig konservativ politik, at driftige landmænd kun findes i den størrelsesorden?

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Nej, der findes også driftige landmænd, der ikke har 300 ha eller 100 ha på deres ejendom. Der findes dem, der har 50-60 ha. Hvis jeg husker tallet rigtigt, så ligger gennemsnitslandbruget på under 70 ha, så vi har mange dygtige, driftige landmænd her.

Det, jeg lægger vægt på her, er, at de også kan fortsætte med at være det, at hvis man starter på en mindre ejendom, så har man mulighed for at udvikle den ejendom, når man er dygtig og driftig. Jeg vil ikke lægge bånd på dem; det ved jeg godt SF tit har lyst til.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Hr. Kristen Touborg som ordfører.

Kristen Touborg (SF):

Ændringsforslagene her er udtryk for, at regeringen i stedet for at gennemføre sin egen politik har inviteret til bal i den borgerlige. Festens resultat blev et stort borgerligt sammenrend, og festen, ja, den betales så af familielandbruget, forstå det, hvem der kan.

Ændringsforslagene til L 157 må nødvendigvis give anledning til stor forundring, for hvad er det egentlig, der foregår? Har regeringspartierne i virkeligheden aldrig ment det alvorligt, når de fremsatte et forslag til ny landbrugslov,

som indeholdt klare forbedringer for det almindelige familielandbrug?

Det har man tilsyneladende ikke, for til trods for at det længe har stået klart, at regeringen reelt ville kunne gennemføre forslaget, som det forelå – det er klart fremgået både af førstebehandlingen og de tilkendegivelser, som efterfølgende er givet til regeringen – så foretrak regeringen i stedet en landbrugslov, som er langt ringere end det oprindelige forslag, og det var jo så af hensyn til V og K og hensynet til de store og industrialiserede landbrug, og så ser man åbenbart stort på hensynet til de almindelige bønder.

Vi synes, det er fuldstændig uforståeligt, at regeringen nu laver et stort borgerligt sammenrend i stedet for at gennemføre sin egen politik. Det er da heller ikke blide toner, der lyder fra almindelige bønder til ændringerne i lovforslaget. Jeg vil gerne citere nogle få af de mange kritiske regions- og udvalgsformænd, som har udtrykt sig i Landbrugsmagasinet, Familielandbrugets medlemsblad, den 13. maj 1999, hvor de giver udtryk for deres holdning til den nye landbrugslov.

Det første citat, jeg godt vil bruge, er Svend Mærkedahl, formand for Vejle Amts Familielandbrug, der siger:

»Det her landbrugslovforlig har været ødelæggende for dansk politik.

Der er blevet leflet for Venstre og De Konservative, og det fatter jeg ikke, når regeringen rent faktisk havde et parlamentarisk flertal for sit eget forslag.«

Og det andet citat, jeg godt vil bruge, det er Knud S. Olesen, formand for Gl. Viborg Amts Familielandbrug, der siger:

»Undskyld, hvis jeg taler af karsken bælg, men regeringen har benyttet sig af Venstres og De Konservatives stemmer i stedet for at sætte fokus på det, som flertallet af de danske landmænd ønsker. Man ødelægger landdistrikterne.«

Jeg troede, at regeringspartierne, i hvert fald De Radikale, varetog landbrugets interesser. Det er bare ikke tilfældet.

Jeg kunne for så vidt, hvis tiden tillod det, blive ved med at læse i en times tid om de tilidsfolk, der udtaler sig, men det tillader tiden jo ikke, så jeg vil henvise til et selvstudium efterfølgende.

Sagen er nemlig ganske enkelt den, at ændringerne er til gavn for nogle få store produ-

center og til stor skade for de mange almindelige bønder, som der trods gældende lov stadig findes i Danmark.

Og det var jo så det, hr. Henning Grove ikke ønskede at svare på. Mit spørgsmål til ham før var, hvor mange procent af dansk landbrug der egentlig ville være ramt, hvis regeringen havde kørt videre med en 100 ha-grænse eller en 300 ha-grænse i alt.

Nu er det jo sådan set ikke nogen nyhed, at der er en fløj i Socialdemokratiet, som mest ser på, hvordan man får størst mulig produktion, næsten koste, hvad det vil, altså stordrift og industrialisering. Sådan har en del af Socialdemokratiet haft det i hvert fald i 30 år, måske oven i købet mere.

Derfor var det glædeligt og også overraskende, at regeringen kom med et lovforslag af den kvalitet, som der er i det, der blev fremlagt. Det ville faktisk efter SF's opfattelse kunne bremse strukturudviklingen.

Jeg tilskrev denne kvalitet det radikale islet i regeringen, og SF var glad for, at der kom så godt et forslag fra regeringen, som det her er udtryk for. Vi troede faktisk på, at det skulle blive en ny retning i dansk landbrugspolitik med en reel fortrinsstilling for de mindre landmænd og dermed en vis begrænsning i nogle få storproducenters udfoldelsesmuligheder, men altså til gavn for de mange og til ulempe for nogle få.

Men så meget des værre er det, at det parti, som ifølge egen selvpfattelse først og fremmest varetager almindelige bønders interesser, fuldstændig lader sig feje af banen, så snart Venstre og De Konservative tager plads ved forhandlingsbordet, også selv om virkeligheden måske nok har været den, at V og K og S har siddet på den ene side af bordet, og De Radikale har siddet alene på den anden side. Det vil ikke undre mig, om det har været sådan, men jeg har jo altså ikke haft mulighed for at kontrollere det, for de forhandlinger, vi har haft med regeringen på det her område, det er rene pseudoforhandlinger og ikke reelle forhandlinger, hvor vi kunne få reel indflydelse.

Jeg finder altså bare, at det er så træls, at De Radikale sådan lader sig tryne, og jeg går ud fra, at det er tilfældet, for alternativet er sådan set værre. Alternativet er naturligvis, at ændringsforslagene virkelig er udtryk for radikal politik, og hvis det er tilfældet, så siger jeg bare velbekomme.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jo, men jeg kunne sig til hr. Kristen Touborg: i lige måde. Jeg synes, at SF's ordfører i sin følen sig sat udenfor i det her – eller sat sig selv udenfor i det her – er så voldsom i sin kritik af det, at alle de positive ting, som ligger i landbrugslovforslaget, overhovedet ikke berøres.

Hr. Touborg siger, at der er noget, der skal betales af Familiebruget i den sag her. Han henviser til Dansk Familiebrugs blad fra den 13. maj 1999. Måske kan SF's ordfører bekræfte her fra Folketingets talerstol, at de, der udtalte sig i Dansk Familiebrugs blad den 13. maj 1999, ikke kendte hele forligets indhold på det tidspunkt, hvor de udtalte sig.

SF's ordfører var fuldstændig bekendt med, hvorledes de forhandlinger, som nu har været ført, blev ført, og var indbudt til at deltage i de forhandlinger.

Jeg beder derfor også SF's ordfører bekræfte her fra talerstolen, at helheden i det her er, at det er stramninger over hele linjen, hvorimod SF's ændringsforslag med 150 ha fastholder det, der er i den nuværende landbrugslov, nemlig 150 ha for en ejendom. Så det var ikke det, vi var indstillet på fra regeringspartierne side.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Vi kan i Det Radikale Venstre godt forstå, hvis SF er skuffet over ikke at have været indbudt til forhandlingerne før i allersidste minut, da det afgørende var skrevet, da der faktisk var lavet et forlig. SF havde ved den lejlighed haft muligheden for, hvad jeg synes ville have været utrolig klogt af dem, at tilslutte sig det forlig.

SF's ordfører står her på talerstolen og spørger, om det ikke er slemt for Det Radikale Venstre at lade sig tryne – og han kom ind på bord-sætningen under forhandlingerne – af de store partier, altså S og V og K.

Til det vil jeg bare svare, at jeg synes, at hr. Kristen Touborg skulle have lyttet til, hvad Venstres ordfører sagde her fra talerstolen. Han sagde nemlig: Hvis Venstre skulle skrive en landbrugslov, altså ikke den, de har indgået forlig om, men den, vi nu nok vedtager, så ville den have set anderledes ud. Det fortolker jeg i retning af, at Det Radikale Venstre er kommet igennem med temmelig mange af sine ting.

Så har jeg ét spørgsmål til hr. Kristen Touborg: I 1994 lavede man landbrugslov, som

også SF var deltager i. Her satte man et loft over antal dyreenheder på 1.500. Det er i det nuværende lovforslag, som SF altså har kundgjort at de vil stemme imod, sat ned til 750 dyreenheder. Vil SF bekræfte, at lige præcis spørgsmålet om antal dyreenheder er noget af det, der, før man satte bremser ind, virkelig satte gang i strukturudviklingen?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Ja, en del af hr. Erling Christensens spørgsmål besvarede fru Vibeke Peschardt jo for så vidt. For når hr. Erling Christensen lader, som om SF har været til forhandlinger, så er det jo mere korrekt, det, den radikale ordfører siger, at der var en høflighedsinvitation i starten.

Dernæst har vi ikke fået nogen som helst mulighed for at blive inviteret med på trods af både faxer og henvendelser og telefonopringninger både til regeringspartierne ordførere og til ministeren. Vi blev tilsyneladende betragtet som spedalske i det selskab, for det var umuligt at komme ind og være medvirkende.

Sådan var det, og det er jo spillets regler. Men så må det også indebære, at man må lade være med dobbeltmoralisk at stå her og sige, at vi har sandelig da været indkaldt med hele vejen igennem. Det har vi reelt ikke.

Så vil jeg gerne rette en lille misforståelse, som hr. Erling Christensen gør sig skyldig i. Når hr. Erling Christensen siger, at SF foreslår 150 ha, er det sandt, men man burde måske lige gøre det færdigt og så gøre klart, at vi har koblet det sammen med et ændringsforslag om, at man kun kan have to ejendomme i stedet for tre, altså 300 ha i alt. Altså er det ingen løsning, men i virkeligheden en stramning i forhold til det, der ligger nu med ændringsforslagene, og altså det samme, som der lå i det oprindelige forslag fra regeringen.

Til fru Vibeke Peschardt, som siger, at det ville have været klogt, om vi havde tilsluttet os det forlig, som regeringen har indgået med Venstre og De Konservative, så kan jeg kun sige, at når vi bliver indbudt til bunkebryllup, så er det altså ikke sikkert, at der bliver barn ud af det. Og når andre havde foretaget sig alt det sjove, så var der sådan set ingen grund til, at vi skulle være med til det mere.

Så jeg må sige, at SF som deltager i det her uden nogen som helst form for indflydelse, det er ikke den form for politik, SF driver.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Nå, nu forstår jeg bedre, hvor det er, at problemet ligger: SF's ordfører er misundelig, fordi vi har taget det sjove.

Det, jeg sagde, var, at vi kendte SF's forudsætninger, da vi forhandlede, og også, da vi havde første behandling her i Tinget. Og min vurdering var, at havde vi haft det her forslag til første behandling, altså det, der nu ligger efter ændringsforslagene, så havde SF støttet det.

Jeg vil godt gentage det spørgsmål til hr. Kristen Touborg, som jeg ikke fik svar på: Er det ikke rigtigt, at i forhold til den nuværende landbrugslov så er der med de ændringsforslag her tale om stramninger hele vejen igennem?

Og for det andet: Er det ikke korrekt, at de almindelige bønder, der udtaler sig til Familielandbrugets blad den 13. maj, ikke på det tidspunkt, hvor de udtalte sig, kendte forligets indhold i sin helhed?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Jeg stillede hr. Kristen Touborg et meget konkret spørgsmål.

Jeg fortalte først, at i 1994 satte man for at dæmpe strukturudviklingen en grænse ind på 1.500 dyreenheder pr. bedrift. Den har man i nærværende forslag halveret. Jeg kunne også sige, at vi i lovforslaget her har skudt fortrinsstillingsgrænsen ud fra 1 til 2 km, hvilket betyder, at fire gange så mange mindre landbrugere kan gøre fortrinsstilling gældende; det er altså dem under 70 ha. Mener hr. Kristen Touborg ikke også, at det på trods af den hvilende fortrinsstilling er et fremskridt i forhold til tidligere?

Så vil jeg slutte med at sige til hr. Kristen Touborg: Nogle gør det sjove, og andre gør det grove.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg kan så forstå, at det er os, der skal gøre det grove, mens I andre I har gjort det sjove.

Det er korrekt, vil jeg sige til hr. Erling Christensen, at forudsætningerne ikke var kendt fuldt ud den 13. maj, men jeg vil dog sige, at det overordnede sigte, de overordnede aftaler, var kendt, og der er kun kommet nogle mindre ændringer ind i mellemtiden, men det synes jeg ikke det er blevet ret meget bedre af.

Det er også korrekt, at det her lovforslag inklusive ændringsforslagene er en stramning i forhold til den nuværende lov. Det sagde jeg sådan set heller ikke noget som helst om i min ordførertale at det ikke var. Det, jeg har henholdt mig til, var, at regeringens egen politik, som den fremlagde, efter SF's opfattelse var langt bedre. Det, jeg har brokket mig rimeligt meget over, er, at regeringen oven i købet havde mulighed for at komme igennem med sin politik direkte, som den var forelagt for Folketinget. Altså vil regeringen virkelig ikke have sin egen politik igennem?

Så skal jeg sige til fru Vibeke Peschardt, at det er rigtigt, at man i 1994 vedtog noget med 1.500 dyreenheder. Det ligger i øvrigt nok tilbage til 1989. Men den radikale ordfører tager fejl i, så vidt jeg husker, at SF deltog i det forlig, og derfor har vi heller ikke ansvar for det.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Og så går vi til ordførerrækken. Og det er hr. Svend Aage Fauerholdt.

Svend Aage Fauerholdt (DF):

Selv om vores fødevarepolitiske ordfører ikke er til stede, vil vi alligevel fra Dansk Folkepartis side have lov til at udtrykke tilfredshed med, at der er lavet et forlig om landbrugsloven.

Landbrugets fremtid må stadig være et område, vi prioriterer højt her i Folketinget. Det er jo klart, at når man indgår et forlig, skal der nok gives lidt og tages lidt hist og her, og det er også klart, at hvis Dansk Folkeparti havde været helt alene om at skulle lave en landbrugslov, så var der jo nok småting, der stadig væk skulle rettes.

Men vi er gået med, og det kan vi leve med, for vi ved, at i alle de led, hvor landbruget nu arbejder, er det over 20 pct. af den arbejdende danske befolkning, som henter sin løn hjem via landbruget. Det må også fortælle os lidt. Det kan man også efter det lovforslag, som vi vedtager, fortsætte med.

Vi kan ikke overdrage landbruget til SF og Enhedslisten, og derfor siger vi nej til de ændringsforslag, der er stillet af disse to partier.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg er opmærksom på, at det ikke er Dansk Folkepartis ordfører, der er her, men jeg vil alligevel godt høre, om den supplerende ordfører kunne fortælle mig, hvad det egentlig er, Dansk

Folkeparti har fået ændret, efter at det har indgået forlig med Venstre, De Konservative osv. Så bare et par konkrete ting.

Når jeg spørger, så er det jo egentlig mere, fordi den rigtige ordfører har udtalt sig temmelig skrappt om, hvor meget der skulle til, før Dansk Folkeparti ville gå med. Så det kunne være nyttigt, om ordføreren lige kunne nævne bare et par ting.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Det ser ud, som om hr. Svend Aage Fauherholdt godt vil have lov at svare.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Fauherholdt (DF):

Det er klart. Et spørgsmål kræver altid et svar.

Det var selvfølgelig bedre, om hr. Christian H. Hansen, der har siddet i forhandlingerne, var på talerstolen i øjeblikket.

Der er den fordel, vil jeg sige til hr. Kristen Touborg, at hvis man går med i et forlig, som varer over en årrække, så får man i hvert fald indflydelse, og det vil vi gerne have i Dansk Folkeparti.

Der er nogle små facetter, vi ikke har fået med. Vi er kede af i Dansk Folkeparti, hvis man fuldstændig slagter en ejendom også for jordtiliggende. Vi ville gerne have haft med, at der kunne bibeholdes lidt jord omkring. Det har vi så ikke fået, men der var andre ting, som gjorde, at vores mand i forhandlingerne syntes, at der var nået et resultat, så vi ville gå med.

Annie Lunde Hansen (CD):

Som Venstre for et øjeblik siden sagde, så er denne her landbrugslov heller ikke CD's kop te. Fra starten af var vi da også inviteret til et møde, ligesom de andre partier var, men vi blev først, hvis vi skal sige det sådan, ligesom taget ind i varmen, da forliget var indgået mellem Venstre og De Konservative.

Vi kunne godt have ønsket at være med. Nogle af de ting, der er foretaget her i landbrugsloven, havde vi nok gerne have set anderledes. Det, vi var glade for på slutningen, var, at CD i hvert tilfælde var med til at sætte et fingeraftryk, så vi fik nogle overgangsordninger for de svineproducenter eller i det hele taget de producenter, som havde rettet sig efter gældende lov og regler og disponeret efter dem, men som faktisk stod med nogle bedrifter, de ikke kunne sælge. Det ville have været meget, meget hårdt for dem ikke at kunne komme videre.

Nu har de fået en overgangsordning på 20 år, og det føler vi i hvert tilfælde at vi fra CD's side kan gå ind for. Men jeg kigger ned på Kristen, og så vil jeg sige til dig Kristen: Vi synes heller ikke, at det er vores kop te, men vi synes, at kunne vi få en landbrugslov, som landmændene kan leve efter nogle år stille og roligt uden de store konflikter, så ville vi gerne det frem for at stå udenfor og ingen indflydelse have.

Vi håber, at efter dette forlig bliver vi for eftertiden inviteret, når der er nogle ting, der skal drøftes vedrørende landbrugsloven.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg må nok sige til fru Annie Lunde Hansen, at vi må sige de frygteligste ting til hinanden herinde, men vi må ikke sige fornavn og du. Det er regler, som er vedtaget af flertallet.

Fru Vibeke Peschardt.

Vibeke Peschardt (RV):

Der skal ikke herske nogen tvivl om, at Det Radikale Venstre er godt tilfreds med det forlig, der er kommet ud af det landbrugslovsforslag, der blev behandlet her i februar måned. Vi er godt klar over, og vi har også hørt det i dag, at SF bestemt ikke er tilfreds med, at de ikke er med i forliget.

Jeg beklager meget, at det ikke er tilfældet, eller at de ikke ønsker at tilslutte sig forliget, og jeg er meget enig med ordførerne både fra Dansk Folkeparti og fra CD, der dog har tilsluttet sig forliget, i, at hvis det nogen sinde kommer op, som Venstres ordfører jo annoncerede at det kunne i en 6-8-10-årig periode, eller hvor længe det her nu holder, ja så kunne det være rart, at der sad mange med om bordet og var med til at pakke pakken ud en gang til.

Jeg vil ganske kort gøre rede for de ting, jeg synes har været afgørende for os, for at vi er kommet så langt, som vi er nu.

Vi mener, at her er det ene ben til stopning, altså til at standse strukturudviklingen. Det første, jeg vil slå ned på, har jeg nævnt et par gange før, nemlig at man sænker maksimum for antal dyreenheder pr. bedrift fra 1.500 til 750. Der er nu sat, synes vi, en effektiv stopper for, hvor stor man kan blive, og det, der har været min eller vores drivkraft i hele denne øvelse, har jo været, at de virkelig store, der kunne opkøbe det halve Hanherred, skulle stoppes, og det mener vi faktisk de er blevet med det her.

Dernæst er vi også tilfredse med, at arealkravet nu er sænket fra 150 ha til 125 ha, og jeg kan

forstå, at det er det, som virkelig er en af anstødsstenene for SF i denne sag. Jeg mener i virkeligheden, at det er en anelse af en spøgelsesdiskussion, fordi det er under 1 pct. af landbruget, der er store landbrug. Der er aldrig nogen, der når op i nærheden af de 125 ha, der er mange, der aldrig når op i nærheden af de 100 ha. Det er i virkeligheden de små, vi i virkeligheden ønsker at varetage interesserne for, og det mener vi også vi har gjort med det her.

Det afgørende for de små har været, at de fik udvidet deres fortrinsstilling fra 1 til 2 km, så det nu bliver identisk med sammenlægningsgrænsen. Det betyder, som vi også har hørt – og jeg ved, at ikke alle er tilfredse med det – at fire gange så mange mindre landbrug nu kan gøre fortrinsstilling gældende. De mindre landbrug er altså dem under 70 ha.

Det betyder på den anden side, at de faktisk kan lave gårdslagtninger ved at gøre denne fortrinsstilling gældende. Derfor har man for de store på gård nummer to indført det, der hedder den hvilende fortrinsstilling, som betyder, at man pålægger ejendommen effektive tinglyste byrder, der gør, at ikke bare ved ejerskifte, men også ved generationsskifte genoplives fortrinsstillingen til fordel for de mindre landmænd. Det vil sige, det gælder kun gård nummer to.

Endelig er der stramninger på selskabsområdet, som det har været ønsket. Der bliver stramninger på administration af lovgivningen.

Til allersidst kan jeg sige, at som en del af forliget skulle jordbrugskommissionerne styrkes, og jeg ved, at der er mange, der deler det ønske.

Vi er tilfredse med denne lovgivning. Vi synes, den er blevet velskabt, og for at bruge et billede vil jeg sige, at jeg synes ikke, man skal koncentrere sig om vorten på næsen, men om hele personen.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Som det vist også fremgik af min ordførertale, er det sådan set ikke det her forslag, man når frem til her i forhold til den nuværende lov, der er problemet.

Problemet er, at regeringen efter vores opfattelse havde mulighed for at få vedtaget sin egen politik. Jeg vil godt spørge den radikale ordfører, om det ikke er De Radikales opfattelse, at der var et flertal for det oprindelige forslag. Samtidig vil jeg spørge den radikale ordfører,

om De Radikale mener, at det, der ligger nu, er bedre end det, der var oprindeligt, og som man ville kunne have fået igennem, hvis man ønskede det.

Det er selvfølgelig klart, at det er De Radikales egen afgørelse, om de vil have et bredt flertal og dermed sælge en hel del af det gode, der lå i det oprindelige forslag.

Endelig skal jeg spørge De Radikale, om de ikke er enige i, at fortrinsstillingen er kraftigt udhulet, når man lader den hvilende fortrinsstilling gå hele vejen ud og altså ikke kun til de 2 km som foreslået af SF i ændringsforslaget.

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Det sidste først, om fortrinsstillingen er udhulet, og om det havde været bedre at holde den udvidede fortrinsstilling inden for de 2 km, som SF har foreslået, i stedet for ud på 10 km.

Nej, det synes vi ikke. Vi synes faktisk, at vi har afbalanceret – og det er klart en del af forliget – den fortrinsstilling i forhold til det, vi i virkeligheden selv har fået skrevet ind i regeringsgrundlaget, nemlig at man skulle hindre gårdslagtninger, og man kan ikke komme væk fra, at det at gøre fortrinsstillingen gældende kan gå ind og slagte bæredygtige bedrifter. Så jeg mener egentlig, at vi har fået afbalanceret det her med den hvilende fortrinsstilling.

Det, som jeg i virkeligheden tror er hovedproblemet for SF, er, at forliget er lavet som det, Det Radikale Venstre i virkeligheden altid har stået for, nemlig det brede forlig hen over midten.

Jeg vil jo sige, SF og Dansk Folkeparti har været utrolig hjælpsomme i det her forløb med deres udmødelinger ved førstebehandlingen. Det har de faktisk været. Der er måske nogle andre her i salen, som ved at høre SF og Dansk Folkeparti er blevet så forhandlingsvillige, at vi i dag har nået kompromiset, og det er jeg godt tilfreds med.

Thorkild B. Fransgaard (FP):

Fremskridtspartiet er imod enhver form for restriktioner og begrænsninger over for dansk erhvervsliv. Det gælder også lovforslaget her. Det drejer sig om hele vort danske landbrugserhverv. Vi mener ikke, det er nødvendigt, at vi laver restriktioner. For at vi kan opretholde vort velfærdssamfund, er det tværtimod nødvendigt at skabe bedre vilkår, og det gælder også for landbruget.

Der er nu indgået et forlig mellem regeringen og Venstre, og en række andre borgerlige partier har tilsluttet sig det. Resultatet af det er nogle få ændringsforslag, som trækker i den rigtige retning. Dem vil Fremskridtspartiet selvfølgelig stemme for, men det er ikke nok til, at vi kan stemme for selve lovgivningen. Der er mange alvorlige ting heri, det var der også tidligere, men det bliver jo endnu værre nu.

Det er jo en opstramning i forhold til den oprindelige landbrugslov. Det er rigtigt, at vi nu har mulighed for, at de ejendomme, man kan lægge sammen, må gå op til 125 ha, i det oprindelige lovforslag var det 3 gange 100 ha, men på nuværende tidspunkt kan man jo sammenlægge 3 gange 150 ha.

Noget, som jeg finder alvorligt i lovforslaget, er, at der fortsat er indbygget et krav om, at man skal eje den jord, man har brug for, for at få det til at gå op med harmonikravene. Det lyder jo rigtigt i første omgang, men det er jo sådan, at der bliver mere og mere specialproduktion, enten man kan lide det eller ej. Nogle specialiserer sig i kødproduktion, andre i planteavl. Det vil så sige, at de, der er specialister i kødproduktion, måske ikke har så meget jord, at de kan opfylde harmonikravene, men så laver man en aftale med naboen, eller hvem nu der har en planteavlsproduktion.

Der er lempet lidt på reglerne i det forlig, der er indgået, men jeg mener, at der slet ikke skulle være nogen restriktioner. Enten man kan lide det eller ej, så vil det ud i fremtiden mere og mere blive specialproduktion; det er der i alle andre lande, og det bliver der også i vores landbrugsland Danmark. Det er noget, som jeg ser som et alvorligt problem og i særdeleshed nu, hvor der er indgået et forlig blandt alle partierne minus SF, Enhedslisten og så Fremskridtspartiet, for det bliver jo vanskeligt at lave om på det her. Men jeg er sikker på, vi kommer til det på et tidspunkt.

Fremskridtspartiet vil stemme for de ændringsforslag, der er stillet af forligspartierne. Vi kan så ikke stemme for ændringsforslag, der er stillet af SF og Enhedslisten. Selve lovgivningen kan vi ikke lægge navn til, for vi er overbevist om, at det mere ligner – hvis jeg må bruge udtrykket – romantik end virkelighed at blive ved med at have så restriktiv en landbrugslovgivning herhjemme.

Vi skal jo tænke på valuta-indtjeningen. Hovedvaluta-indtjeningen står landbruget for, og det vil det sammen med dets følgevirksom-

heder blive ved med i lang tid endnu. Derfor strider det efter vores opfattelse mod al sund fornuft at begynde at lægge bånd på valuta-indtjeningsmuligheder.

Jeg ved udmærket, der er forskellige opfattelser af det her. Der er nogle, der synes, at det hele skal være økologisk produktion, og andre som mig, der mener, at vi skal opretholde så stor en fødevarerproduktion som muligt, for vi skal tænke på, om der ud i fremtiden er fødevarer nok i verden.

Der skal være plads til begge dele. Men som det her er lagt frem, vil det almindelige landbrug inden ret lang tid stå i store vanskeligheder, og derfor kan vi ikke stemme for lovforslaget.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det er temmelig flot, at syv partier står sammen om en landbrugslov, der ikke er, som nogen af dem synes, den skulle være i virkeligheden. Det er da ret flot, og jeg synes, det er godt for landbruget. Vi har sagt fra starten, at det var vigtigt for landbruget, at der blev indgået et bredt forlig om landbrugsloven, og derfor vil vi heller ikke være spor fornærmet over, at vi ikke har været indkaldt til forhandlingerne.

Der kom et par imødekommer – jeg vil ikke sige, at det var nogen, hverken vi eller CD fik – på overgangsreglerne, som var meget vigtige, og på 15 km-grænsen for forpagtning, som man ikke ville give dispensation for, når det drejer sig om de 27 øer. Jeg siger, at det var såmænd ikke nogen, vi fik. Der var nok nogle i forligskredsen, der også syntes, de var fornuftige, ellers havde vi nok ikke fået dem.

15 km-grænsen for øerne er selvfølgelig vigtig. Overgangsreglerne er betydelig vigtigere for mange flere, som kunne komme i klemme. Det beklagelige, når man skal opfylde de overgangsregler for hurtigt, er jo, at de var stærkt medvirkende til at give det her strukturpres, som vi bestemt ikke har ønsket.

De fleste andre partier, der har været på tællerstolen, har vidst, hvordan landbrugsloven skulle skrives, hvis de skulle have lavet den. Den lykkelige situation er jeg ikke i, så derfor er jeg såmænd heller ikke så ked af, at der er blevet et bredt forlig. Jeg har ikke vidst, hvordan landbrugsloven skulle være, for vi kan desværre ikke få det hele opfyldt i en landbrugslov. Vi er bekymret for den raserende strukturudvikling. Omvendt er vi heller ikke så enfoldige at

tro, at vi kan leve af stokroser og stagnation. Vi erkender, at konkurrencen fra udlandet stadig væk vil være der. Effektiviteten skal øges, og det kan den faktisk kun blive igennem en strukturudvikling.

Vi havde gerne set, at man kunne være havnet på det, som SF også foreslår i sit ændringsforslag, 2 x 150 ha i stedet for 3 x 125 ha. Var vi ikke kommet med i forliget, havde vi såmænd gerne stemt for SF's ændringsforslag.

Fortrinsstillingen er vi enige i. Vi er også enige i, at fortrinsstillingen i sin fulde udfoldelse, som den var i det oprindelige forslag, ville have været stærkt problematisk. Vi håber, at det, man nu er nået til, kan være med til at gøre den lidt mere håndterbar. Det vil tiden vise.

Vi vil gerne have, at livet på landet skal boble, det menneskelige liv vel at mærke, men som sagt skal vi også have effektivitet og konkurrence. Der skal konkurreres. Vi har jo det paradoks, at forbrugerne i Danmark tror, at de skal have fødevarer til verdensmarkedspris, men jeg vil indrømme, jeg kender ikke mange funktionærer og arbejdere i Danmark, der vil arbejde til verdensmarkedspris. Det er ikke helt så logisk, synes jeg.

Det synes jeg faktisk egentlig stærkt beskriver det problem, som vi har med landbruget: Vi stiller krav til det, og det skal alligevel kunne konkurrere med alverdens landbrug. Derfor synes jeg slet ikke, det har været så nemt at lave en landbrugslov, og derfor er jeg glad for, at det kompromis, der nu er, som ikke nøjagtigt opfylder nogens ønske, er så bredt, som det er.

Derfor kan vi også stemme for det.

Fødevareministeren (Henrik Dam Kristensen): Undervejs i debatten her under anden behandling var jeg et øjeblik i tvivl om, hvorvidt hr. Kristen Touborg var i god form, eller hr. Kristen Touborg var professionelt forurettet. Undervejs er jeg kommet til den konklusion, at jeg tror, det i realiteten var en hybrid mellem de to ting.

Jeg tror, at jeg kan sige det på den måde, at hvis hr. Kristen Touborg tog sin store viden – og den medgiver jeg er til stede – om landbrugsforhold og brugte den som sin indgangsvinkel til kommentarene, så havde de været nogle andre. Nu tog hr. Kristen Touborg måske en indgangsvinkel, der hed, at der et eller andet sted derude i landet formodentlig er to ledige stemmer, og dem havde han besluttet sig for at gå efter.

Jeg vil gerne sige til hr. Kristen Touborg, så det slet ikke kan misforstås: Der er ikke tale om bal i den borgerlige. Der er ikke tale om, at storindustriens landbrug nu har fået det, som de vil have det. Derimod er der tale om, at der nu er lavet en landbrugslov, som er en god lov, og jeg vil også gerne sige til hr. Kristen Touborg, for at der heller ikke skal være nogen misforståelser, at jeg personlig er af den opfattelse, at det lovforslag, som vi nu står med, er bedre end det lovforslag, som regeringen fremsatte. Jeg synes ikke, det er en skam at komme med en erkendelse, som hedder, at efterhånden som man har haft lejlighed til at diskutere de her ting igen og høre på argumenter, ja, så har man lyttet efter dem. I bund og grund er det vel i realiteten det, det handler om.

Jeg er altså ikke et øjeblik bleg for også at indrømme, at lovforslaget, som nu et bredt flertal i Folketinget vedtager, efter min mening er et bedre forslag end det, regeringen oprindeligt lagde ud med. Derfor kunne jeg måske have håbet på, at der var brugt lidt mere tid på konkrete angreb på lovforslaget, end der er blevet brugt på procedure. Proceduren kan vi bruge meget tid på at diskutere, men jeg mærkede mig, at de konkrete angreb på det, der nu ser ud til, at der bliver et meget bredt flertal bag, var spagfærdige. Det forstår jeg godt, for jeg er ret sikker på, at den vidende hr. Touborg, som ikke var professionelt forurettet, ville have haft meget, meget vanskeligt ved at være forurettet. Det er i øvrigt udmærket også for folketingsmedlemmer at være i god form, men man skal bare passe på, man ikke toppe for tidligt.

Jeg mener, at de principper, som nu et bredt flertal i Folketinget vedtager, er nogle vigtige principper, hvor vi fastholder, at der fortsat skal være en strukturudvikling, men at den overhovedet ikke skal have lov til at ske uhæmmet, at vi får et byggeklodsprincip, som vi er nogle stykker der har talt om igennem længere tid, som også, tror jeg, kan komme til at virke i virkelighedens verden.

Endelig kan man spørge: Hvorfor skal vi i det hele taget lovgive på det her område? Jeg tror, det var Fremskridtspartiet, som var inde på det. Skal vi ikke bare lade erhvervspolitikken råde her? Der er i realiteten kun et kort, men klart svar på det, nemlig at jord er en knap ressource. Ud fra det synspunkt tror jeg mange, langt den største del af Folketinget og befolkningen, indrømmer, at her er et område, hvor vi er nødt til at regulere.

Vi står nu ved andenbehandlingen, hvor jeg meget gerne vil sige tak. Jeg vil sige tak til regeringspartierne ordførere, til Venstre, De Konservative, Dansk Folkeparti, CD og Kristeligt Folkeparti, som nu sammen har givet hinanden håndslag på, at vi nu har skabt stabilitet for landbruget i en årrække frem. Nu er det lykkedes for os at skabe holdbarhed i forhold til det, som jeg tror hr. Henning Grove kaldte landbrugets grundlov. Det er ikke så ringe endda.

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne takke ministeren for det svar, han nu gav, som de øvrige ordførere fra regeringen ikke ville give. Jeg har spurgt begge ordførerne: Er det det oprindelige forslag, der er bedst, eller er det det, der foreligger nu? Nu kom ministeren med den tilkendegivelse, at han finder, at det her er bedre end det, der forelå før. Det har jeg haft mistanke om hele tiden, og jeg synes, det er godt at få det bekræftet, for det siger sådan set noget om, at det reelt aldrig har været ministerens hensigt at gennemføre sin egen politik. Jeg har været i tvivl om, hvorvidt det var De Radikales.

Det er jo åbenbart rigtigt nok, hvad jeg nåede frem til i min ordførertale, at De Radikale er blevet trynet i forhold til det forslag og i forhold til det, man oprindeligt var enig om, og det synes jeg faktisk er en skam.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Der skulle ikke være flere, der ønskede at udtale sig, idet der stadig væk er halvandet minut? Ellers vil vi stille og roligt komme på plads og afvente, at afstemningen kan tage sin begyndelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Ændringsforslag nr. 1 forkastedes, idet 12 stemte for, 90 imod.

Ændringsforslag nr. 2-4 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 5 forkastedes, idet 12 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 6-9 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 10 forkastedes, idet 12 stemte for, 89 imod.

Ændringsforslag nr. 11 forkastedes, idet 12 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 12-14 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 15 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 16 og 17 vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 18 forkastedes uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 19 forkastedes, idet 12 stemte for, 88 imod.

Ændringsforslag nr. 20 og 21 vedtoges uden afstemning.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til fornyet behandling i Udvalget for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

28) Anden behandling af lovforslag nr. L 160: Forslag til lov om sygdomme og infektioner hos dyr.

Af fødevarerministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsat 21/1 99. Første behandling 10/2 99. Betænkning 5/5 99).

Der var stillet 4 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.